

РЕШЕНИЕ

№ 5949

гр. София, 21.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова-Десподска

Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **3430** по описа за **2021** година докладвано от съдия Радина Карамфилова-Десподска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК, във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 3, подадена чрез адв. Ж. Д., срещу Решение от 19.02.2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 97-ми състав, с което съдът е потвърдил Наказателно постановление № НП 27-442/19.03.2019 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ – [населено място], с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. за извършено нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето (ЗЗ).

С жалбата се релевират основания за отмяна на атакуваното съдебно решение - незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на същото като постановено в противоречие с материалния закон и при допуснати съществени съдопроизводствени нарушения. С допълнение към касационната жалба се конкретизират доводите в нея, а именно липса на посочване в мотивите на съдебния акт на доказателствата, въз основа на които е прието за законосъобразно НП, липса на обсъждане на възраженията на жалбоподателя, че посочените като нарушени правни норми не вменяват конкретни задължения за лицата, предоставящи медицинска помощ, а очертават само правната рамка. В тази връзка се сочи, че районният съд е нарушил материалния закон, като е

приел, че деянието е съставомерно, без да се сочат конкретните права на пациента, които са били нарушени, съответно правната норма, която не е изпълнена. Иска се отмяна на съдебното решение и постановяване на друго, с което да бъде отменено горепосоченото НП. Претендира съдебни разноски за две съдебни инстанции по представен списък.

В съдебно заседание касаторът не се явява и не изпраща представител. Поддържа жалбата чрез депозирано писмено становище (молба) от адв. Д..

Ответникът по делото не се представлява, оспорва жалбата чрез депозирана писмена молба от процесуален представител. Моли да бъде оставено в сила решението на СРС. Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

При извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира обжалваното съдебно решение за валидно и правилно.

За да потвърди НП, районният съд въз основа на събраните по делото писмени доказателства и гласни доказателствени средства е установил релевантната фактическа обстановка, както следва:

Във връзка с подадена жалба, със заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ е извършена проверка на лечебно заведение [фирма], при която е установено, че същата е извършила домашно посещение и преглед на бебето С. В. на 17.08.2018 г., което било в пациентската й листа от 09.07.2018 г. За извършения преглед от касатора бил издаден амбулаторен лист, но същият не бил вписан в отчета към НЗОК за м. август 2018 г. За посещението д-р Ч. поискала сумата от 30 лв., от която получила 28 лева, за които твърди, че не са за извършения преглед, а за направени от нея (заплатени от съпруга й) транспортни разходи в размер на 34,75 лв., които не били включени в ценоразписа за предоставяните от нея услуги.

Въз основа на направените при проверката констатации на 23.10.2018 г. Д. П. - държавен инспектор при ИА „МО“, съставила срещу Ч. АУАН № А-27-442 със съответното описание на фактическата обстановка и правна квалификация на нарушението по чл. 86, ал. 1, т. 1 от ЗЗ, вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ. При идентично описание на фактическата обстановка и правната квалификация на нарушението било издадено процесното НП № НП 27-442/19.03.2019 г., с което Ч. е санкционирана на основание чл. 221, ал. 2 от ЗЗ.

За да отмени НП, СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи без допуснати съществени процесуални нарушения, включително са спазени

изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. По същество е приел за доказано вмененото на д-р Ч. нарушение.

Така постановеното решение е неправилно поради противоречие с материалния закон. В административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до неяснота на обвинението в извършване на административно нарушение и ограничаване на правото на защита на нарушителя. Действително, както се сочи и в жалбата до районния съд, поддържано и пред настоящата инстанция, липсва конкретно описание на извършеното нарушение, както и съответстващите му правни норми, които са били престъпени от касатора. От словесното описание на нарушението не става ясно кое задължение на специалните изисквания за извършване на медицинската дейност е нарушило лицето – дали изискването и получаването на процесната сума, дали за това, че не е издаден документ за получаването ѝ, или за това, че тази услуга не е предвидена в ценоразписа на лечебното заведение. Всяко от тези задължения гарантира зачитането на правата на пациента, по-специално на икономическите такива. Описаните като нарушени разпоредби на чл. 86, ал. 1, т. 1, във връзка с чл. 81, ал. 2, т. 4 от ЗЗ обаче са общи, принципни, същите не съдържат конкретно задължение, което не е изпълнено, или забрана, която е нарушена, поради което за прилагането им следва същите да бъдат конкретизирани със съответните задължения към адресатите им. В случая, от страна на актосъставителя и административнонаказващия орган е следвало да се посочи конкретно нарушение от Наредбата за осъществяване правото на достъп до медицинска помощ относно извършването на прегледи при домашно посещение, ако такова е налице. В тази връзка следва да се отбележи, че нормата на чл. 17, ал. 1 от Наредбата изисква домашни посещения на здравноосигурените лица да се извършват само когато тяхното състояние налага това, а ал. 2 – „лекарите от лечебното заведение за специализирана извънболнична помощ посещават здравноосигурените лица в дома им, когато: 1. са повикани за консултация от лекаря за първична извънболнична помощ; 2. за лекуването от него лице се налага повторно посещение“. В случая не се спори, че касаторът е била повикана от близки на пациента – новородено с тежка степен на недоносеност, което покрива изискванията на посочените норми. Ал. 3 на чл. 17 от Наредбата изрично въвежда изискване към лечебните заведения за извънболнична помощ да информират здравноосигурените лица относно условията и реда за домашни посещения. Ако актосъставителят и АНО са имали предвид нарушение на тази разпоредба, следвало е да бъде изрично посочена в АУАН и НП. В случая при липсата на каквото и да е обвързване на чл. 86, ал. 1, т. 1 и чл. 81, ал. 2, т. 4 ЗЗ с конкретно нарушеното нормативно изискване може само да се предполага каква е била волята на наказващия орган. Непосочването на точна правна квалификация, относима към извършените нарушения, бланкетното описване на разпоредби, без да е конкретизирано извършеното неправомерно деяние, води до неяснота относно това в какво се изразява изпълнителното деяние, с което са нарушени правата на пациентите. От друга страна, съдът не може да прецени налице ли е незаконосъобразно поведение на санкционираното лице и административно нарушение изобщо, което да предпоставя налагане на санкция. Нарушени са изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, които регламентират задължителните реквизити от формата на АУАН и НП и гарантират реализиране на правото на защита на привлечения към административнонаказателна отговорност, както и възможността за съда да провери доказаността на фактическите обстоятелства при извършване на нарушението и

относимостта им към приложената санкционна норма. Порокът е от категорията на съществени, който във всички случаи е самостоятелно основание за отмяна на НП, тъй като е довел до нарушаване правото на защита на нарушителя. Настоящата инстанция намира, че с тези мотиви СРС е следвало да отмени НП като незаконосъобразно, издадено при съществени процесуални нарушения, които са довели до ограничаване на правото на защита на санкционираното лице и невъзможност за извършване на съдебен контрол върху него.

С тези мотиви настоящата касационна инстанция намира касационната жалба за основателна, поради което следва да бъде уважена, а обжалваното съдебно решение – отменено, като вместо него да се постанови ново, с което да бъде отменено НП № НП 27-442/19.03.2019 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ – [населено място], с което на касатора е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. за извършено нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето.

При този изход на делото и надлежно заявената претенция за присъждане на разноски по настоящото дело в полза на жалбоподателя, съдът намира същата за основателна само в частта относно касационното производство, тъй като към датата на приключване на съдебното следствие пред районния съд (17.12.2019 г.) такива не са поискани от жалбоподателя, макар да е била налице такава възможност съгласно чл. 63, ал. 3 ЗАНН - ДВ, бр. 94 от 2019 г., в сила от 03.12.2019 г.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ, вр. с чл. 222, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 19.02.2021 г., постановено по н.а.х.д. № 10649/2019 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав.

Вместо това постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № НП 27-442/19.03.2019 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“ – [населено място], с което на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 500 лв. за извършено нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 81, ал. 2, т. 4 от Закона за здравето.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Медицински одит“ – [населено място] да заплати на [фирма], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 3, направените по делото разноски в размер на 400 (четиристотин) лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.